

מכונית האסון
מדגם ארדויליס, בה נפצעו חמישה נוסעים, ביניהם אחד קשה, בקילומטר 86 בכביש תל-אביב-חיפה. נהג המכונית ניסה לעקוף מכונית דופיק, אך טסה לצד שמאל של הכביש והתהפך.

הנהג
שנפצע בראשו הוא מוניר סליט, שלא חש בתחילה כי נפצע, עד שהחל מאבד דם מפצעיו הרבים.

שניה; ללהוץ על המעצורים ולהתנגש ב-
זופיק, או לסטות עד כמה שאפשר לשמאל
הכביש.
הוא בחר באפשרות השניה.
אולם הוא לא הבחין בדבר אחד. ה-
כביש באותו מקום הוגבה לפני שבו-
עת אחדים, נבנה על סוללה בגובה של
מטר בערך מעל לפני השדה. הוא הסיס
את ההגה יתר על המידה והמכונית הדו-
הרת התעופפה מעל הכביש, אל תוך השדה,
התהפכה מספר פעמים ושבה לעמוד על
גלגליה כשהיא מעוכה לגמרי.
עסד עייס נפצע קשה בראשו ואיבד את
הכרתו. אשתו סלמה נפצעה פצעים קלים.
גם נהג המכונית, מוניר, נפצע בראשו, אולם
הכרתו לא אבדה ובעזרת בעלי מכוניות
שעצרו מייד תולץ מריכבו יחד עם אביו
ואחיו, שנפצעו קל.
בעל מכונית סטיישן, שנעצר במקום,
הוציא מיד סולם אלומיניום ממכוניתו וב-
עזרת אזרחים נוספים העלה את הפצוע
על אלונקת-הסולם, העביר את כל שאר ה-
פצועים לבית-החולים רמב"ם בחיפה.
יום החג של משפחות עייס וסלים נסתים.

תאונה בקילומטר 86

בדיקה ראשונה
עורכת לפצוע אחות מוסמכת, שעברה במיקרה במקום.
היא אף מסייעת להעביר את הפצוע חסר-ההכרה, שנפגע
בראשו, אל האלונקה (סולם האלומיניום). מימין ממחר אורח לאשת הפצוע שהתעלפה.

„הבו סולם!“
קורא אחד מבעלי כלי-הרכב, שנעצרו ליד מקום התאונה,
כלפי נהג מכונית סטיישן, שנעצר אף הוא במקום, וממכו-
ניתו ביצבו סולמות אלומיניום. לידו נראה אזרח אחר, הבודק את דופקו של הפצוע.

לא ככל יום עולה בידי צלם להג-
ציח את ההלם הראשון של תאונת-
דרכים — את זעקת הפצועים, את הזעזוע
של הקרובים, את תכונת החשים לעזרה.
בעמוד זה מתפרסמות תמונות כאלה —
המעלות בהכרח בלב כל נהג את המחשבה:
„זה יכולתי להיות אני!“
בבוקרו של יום השבת התעוררו בני
משפחת עייס, ערביים-נוצרים תושבי יפו,
ויחד עם אורחיהם, משפחת סלים החייפנית,
יצאו לביקור בחיפה.
בשמונה ושלושים כבר היו שתי המש-
פחות לבושות בגדי-חג, יצאו לדרך כשרו-
חם טובה עליהם.

★★★
סטיה באמצע עקיפה

ב הניעו עד למיפגש בנימינה,
ולאחר ששתו כוס קפה עלו שוב על
מכונית הארדויליס מס' 121-63, המשיכו
לכיוון חיפה.
המכונית השחורה טסה על כביש האספלט
השטוח, כשנהגה, מוניר, עוקף מדי פעם
את המכוניות שלפניו. עיניו היו נעוצות
בכביש והוא הקשיב לשיחה שהתנהלה בין
יושבי העולצים של המושב האחורי. הדרך
ארכה זמן רב מדי בגלל החגיות הקודמות.
מוניר לחץ על דחשת הגז, אותה באור
הכיוון והחל עוקף את מכונית הדופיק
הקטנה שאצה לפניו.
לפתע, אין הוא זוכר מדוע, פנתה מכו-
נית הדופיק שמאלה, לכיוון מרכז הכביש.
היה זה כריק כאשר מוניר היה באמצע
העקיפה. נותרו לו שתי אפשרויות, השבחי-
רה ביניהן היתה חייבת להעשות תוך שבר

אשת הפצוע
היא סלמה עייס. היא כמעט לא נפ-
געה ויצאה בשריטות קלות בלבד.
של בעלה, אותו סילסלה ללא הרף,
בסרבה להאמין שאיבד את הכרתו. בתמונה היא חשה זעקת אל
האחות (מאחורי האיש מימין), כדי לברר מה מצבו של בעלה ה-
פצוע, המועלה אל תוך מכונית הסטיישן, החונה בצידו של הכביש.